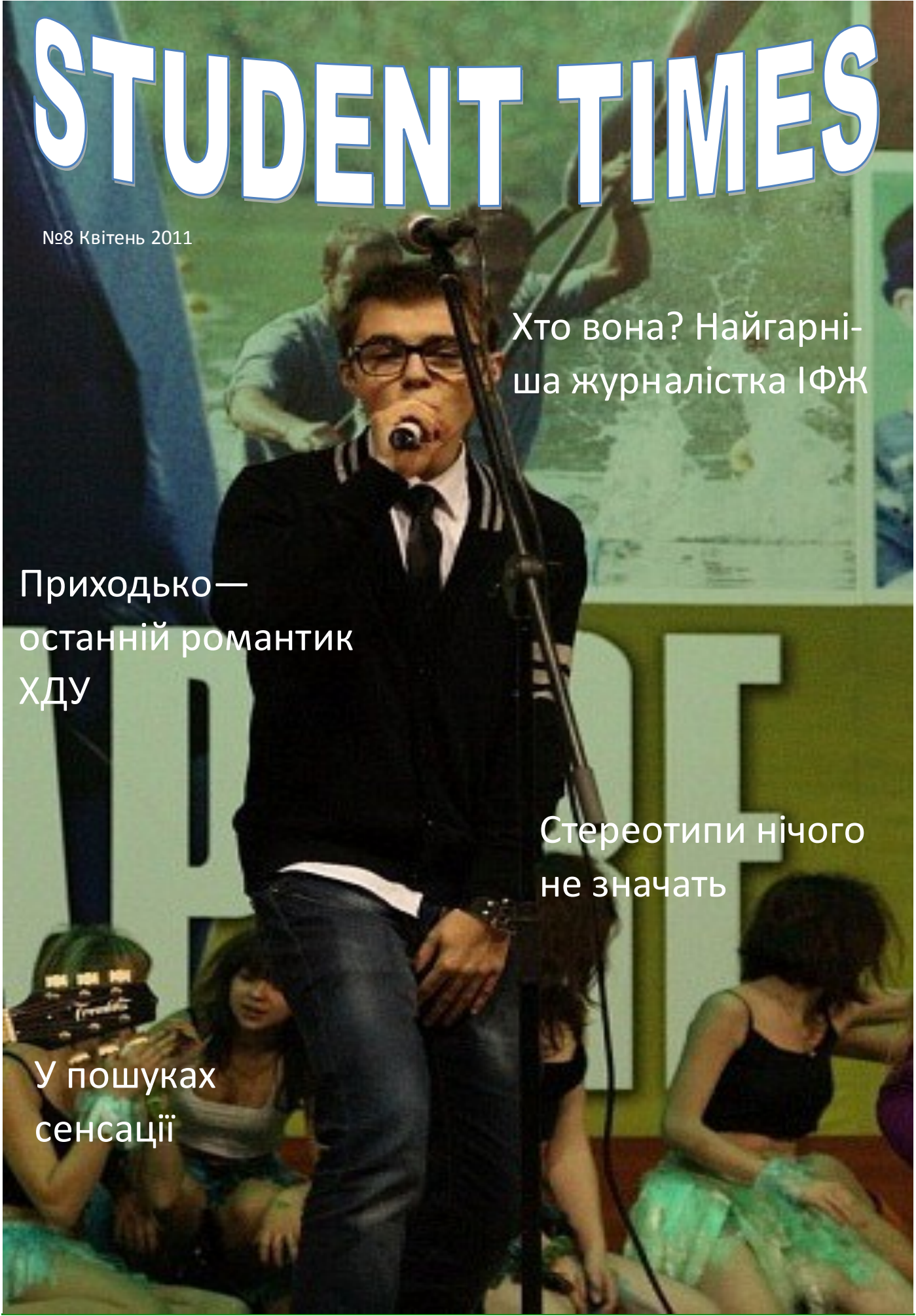

STUDENT TIMES

A young man with glasses is singing into a microphone on a stage. He is wearing a dark sweater over a white shirt and a dark tie. In the background, a band is visible, and the audience is seated on the floor. The overall atmosphere is that of a live music performance.

№8 Квітень 2011

Хто вона? Найгарніша журналістка ІФЖ

Приходько—
останній романтик
ХДУ

Стереотипи нічого
не значать

У пошуках
сенсації

Student Times - крок в майбутнє

Вже майже закінчився наш перший навчальний рік в університеті, хтось може похизуватися своїми безкінечними п'ятірками, хтось здобутими вокально-танцювальними навичками, а хтось тим, що він ще не відрахований. Але одиниці написаними матеріалами, опублікованими в друкованих виданнях Херсонщини. Більше того, майже половина нашої групи навіть не друкувала-ся в своєму ж «самвидаві» «Student Times», хоча на початку навчання усі охоче обирали назву та рубрики для нашої скромної газетки. Але цей проект не цікавить маси навіть нашої групи, що вже казати про інститутські. І взагалі цікавить наш проект хоч когось і чи є в нього перспективи розвитку?

Не зрозуміло чого чекає ця «не пишуча половина», коли вони планують отримувати досвід, необхідний у подальшій журналістській праці? Дехто коментує свою пасивність тим, що хоче працювати не в друкованих виданнях, а в електронних, а дехто вважає, що навчання важливіше. Коментуючи цю ситуацію, Орлова Наталія Василівна сказала, що до усіх студентів відноситься добре і з повагою, а ті, хто ще не публікувався

ще проявить себе, треба лише перебороти страх. Але вони своїм «страхом» не дають розвиватися «самвидаву», раз ви вирішили

працювати у справжніх редакціях. А хто буде писати до нашого «самвидаву»? Звичайно, можна сподіватися на майбутній перший курс, але якщо вони будуть більш серйознішими і створять свою газету, якою дійсно будуть займатися. Тоді, можна закривати проект під назвою «Student Times»? Ось, що каже з цього приводу керівник цього проекту: «Чи є майбутнє у нашого «самвидаву» вирішати тільки студентам. Треба фанат-ентузіаста, який би потяг усіх за собою в світле газетне майбутнє. Можна розкручуватися і стати дійсно майданчиком думок. Але то треба дуже хотіти і не спинятися перед труднощами, які обов'язково будуть».

А для чого я все це написав? Точніше, для кого? Адже, «Student Times» читають лише ті, хто до нього пише і то, тільки свої матеріали. Отже, можна зробити висновок, що ніхто крім мене та ще парочки ентузіастів не прочитає цей матеріал і все залишиться без змін. Без надій на світле майбутнє колись перспективного проекту «Student Times».

Олексій Сімончук, 161

Student Times

НАВЧАЛЬНИЙ «САМВИДАВ» СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
ЖУРНАЛІСТИКА ІНСТИТУТУ ФІЛОЛОГІЇ ТА ЖУРНАЛІСТИКИ ХДУ

Листопад, 2010, №3

Браття і сестри, з днем студента!

17 листопада студенти усіх вишів України, близького та далекого зарубіжжя відзначають своє професійне свято – Міжнародний день студента. А чому саме цього дня?

17 листопада 1959 року нацисти ліквідували Університет Парижа. Замість цієї жорстокої дії масово студентською демонстрацією, протестом молоді проти убивства студентів Яна Оленеката та впродовження до Чехословаччини, а також впродовження студентських лідерів, відправлених 1200 студентів у концтабори, заарештованих у Чехії студентів та лідерів.

Уперше день було відзначено 1941 року в Лондоні Міжнародною Радою Студентів, членами котрої було чимало

багато варіантів святкування. Найпоширеніший – відпочинок колективу. Спочатку доводилося усім замість проведення. Як правило, це дискотека, вечірній клуб, кафе, ресторани... Згодом, ресторан – то і значить... Реальніше у всі часи випадає варіант збору студентів у турпоїзд або у якогось на квартирі.

Наступний етап – «святкування», дають гроші, які одніні імені, у кого що залиши-

Звичайно, одніні людей, стільки і грошей. Не всі студенти в групі товаришувати між собою. Тоді можна вити пару чоловіків під святкування. Мало хто може посперечатися з наступною аксіомою: найкраще відзначити День студента в студентському імені. Як ви задоволені, це – турпоїзд! І тут немає різниці, чи подорожувати там, чи ні. Усі збираються, і гупка вже до ранку, до світанку.

Михайлик

біженців. Відтак активне студентство просуває ідею відзначення 17 листопада Міжнародним днем студента на рівні ООН.

Але не будемо говорити про сучас. Краще подивимося, як відзначали. Спочатку, в

люди, День падати навіть складають список вишуканого меню! Спочатку, подовжено трішки. Під наглядом принаймні кружків у найбільшій супермаркеті і супроводжують – трохи дитячий і проведений. Особливо, якщо трохи виставити (це просто нерівно, завжди не вистачить), надаючи місце усім це багатство, та ще й пачки не порували.

У день студента власне студентів на парку небагато. По обіді «Найкращий» «примітний» починають святкувати. Хто це може триматися на ногах – їде на дискотеку, хто – додому в ліжко.

Кажуть, що якщо ти не «веселий» у цей день, то ти не студент. Звичайно, трапляються проблеми із командантами, але це добрий. Сьогодні ж день студента! Ще є варіант – ніде не їсти, бо гроші. Свою ідею – вас засміють. Так не підійде. Студентом ти є лише 5 років. І тоді ці дні повинні залишатися святом.

Тому бачте, Вам, щоб напередодні Дня студента у вас не було жодних проблем із командантами (як всі вони напередодні відсвяткувати своє професійне свято).

У цьому номері читайте:

БРАТТЯ І СЕСТРИ, З ДНЕМ СТУДЕНТА!	1
НИЩЕНА ПОРАЖКА БАЙДУКІХ	2
ЦАРІВНИ ВОГНИ	2
ЯКЩО МАЛО, МЕТ НЕ РАЄ ДО ГОРИ...	3
НАКРИТИ БАЦІМ!	4
ОУ, НЕ СПАТЬ!	5
НАДО ГАРНА, ЩОБ ПОМЕРТИ	6
РОЗПАЛІТЬ ВОГНИ ЛЮБОВІ	7
Я ЧУ ДОДОМУ	7
ЖІНОЧА ДРУЖКА	8
СІМОНКА. ПОСИ-ХОТИЛІ ОСОБИ-	9
НЕПРІСТОРА ДОРОГА...	10
ЛЮДИНИЙ ВІДПІТ	10

Редактор цього числа Олег Тимчук

Останній романтик ХДУ

Коли Наталія Василівна сказала фразу «Не кашляйте, а то будете подружками Приходька!», то уся жіноча половина аудиторії моментально закашляла! Коли він заходить у їдальню, то прорізає чергу сльозом своєї краси, як ніж масло. Тільки він своєю ходою вже скрутив шию не одній дівчині, яка обернулася, щоб на нього подивитися.

Тільки з появою цього яскравого самородка на ІФЖ скінчилися безкінечні спори на тему «Хто ж краще? Гуф чи Стім? Тімати чи Руденко?». Усі одразу зрозуміли, що новий король Айрон-бі та хіп-хопу – це Євген Приходько.

Він неначе приніс сили атомної електростанції, яка знаходиться на його Батьківщині, атомному містечку Южноукраїнську. Як його тільки не називали: крутий репер з миколаївської області, Пединівський Джастін Бібер, сільський Тімати, Гуф з 4ї гуртяги і Андре Тан з ІФЖ і.т.п.

Хоча за маскою цього шаленого Казанови, руйнівника жіночих сердець та секс-символа криється дуже лагідне та ясне створіння. У кожному його слові справедливість та романтика. Тільки такі як він вірять у комунізм та чисте кохання. Чи хіба це не приклад для наслідування усім цим зодягненим у кумедні речі «реперам»? Увірвавшись у життя факультету він одразу став самим впізнава-

вим новачком! У нього закохувалися дівчата на будь-яких курсах, його хотіли бачити в усіх гуртках. Іноді це навіть виходило йому боком. Також він першим з одногруппників опублікувався у газеті «Акценти», що говорить багато

про що.

Також хочу сказати, що він справжній чоловік з відповідними захопленнями. Не дивлячись на те, скільки пляшечок у нього на полиці у ванній він любить грати та дивитися футбол, слідує за політичним життям, а також любить займатися фотографією. Його улюблені письменники - С.Пантук, С.Жадан, В.Барка, П.Куліш. І все це Він – останній романтик ХДУ!

10 фактів про Євгена:

Коли він читає реп, то збуджуються усі дівчата у радіусі 2 кілометрів

Коли він щось розповідає і ви не розумієте, що він каже, то це означає, що він вирішив порозмовляти на есперанто.

Темношкірі брати приїхали у Херсон лише заради Євгена Приходька.

Ходять чутки, що ректором влітку стане саме він

Приходько не грає в хокей не тому що він трус, а тому що хокеїсти бояться бути розмазаними по бортам.

Раз на деякий час Приходько їздить додому тільки щоб трохи підзарядити АЕС.

Рінат Ахметов винен 10 гривень Приходьку

На творчому конкурсі Володимир Сальдо ледь втримався задати декілька питань Євгену

Африканці досконально вивчили українську мову після 30 хвилин розмови з Приходьком

Приходько пише найкумедніші жарти «Вечірньому кварталу»!

Ткачук Олег, 161

В поисках сенсации

Сенсация! Кажется такое сложное и в тоже время простое слово. Но за ней журналист вынужден гоняться всю жизнь. И если повезет, то обязательно поймает. Нужно всего лишь капелька удачи

и случай. Именно за такой сенсацией мы гонялись на днях с напарницей. Был обычный серый день. Подойдя к ЦУМу, мне поступил странный звонок от подружки с криком: «Посмотри вверх, кажется дом, горит!». И правда, я посмотрела вверх и увидела

огромную тучу черного дыма, прячущуюся за серыми домами. Сразу же мелькнула мысль: «А вдруг сенсация!». Слава схватила меня за руку, и мы помчались сквозь проулки в поисках интересного материала. Обойдя жилые дома, мы, преследуя дым, вышли к Юбилейному. И конечно обрадовались возможности написать материал про сгоревший кинотеатр. Но наши «надежды» (как бы грубо не звучало) быстро растаяли. Дым шел со стороны набережной... Мы до последнего надеялись, что горит библиотека им. Гончара. Но не тут-то было, оказалось это плавни, обычное дело в это время года. Расстроившись, мы сели на траву и стали наблюдать.казалось, что ничего уже произойти не может. Как вдруг приехали сотрудники МЧС. И один из них стал наблюдать за картиной в бинокль. С криком: «Ну хоть давай комментарий возьмем!» мы стали медленно и не решительно подкрадываться к грозному капитану. Увидев, что две незнакомые девушки, шушукаясь и странно улыбаясь,

подкрадываются к нему, сотрудник МЧС побледнел и попятился назад. Тут Слава сделала решительный шаг вперед и подставила к нему диктофон. Видно, что общаться ему не очень то и хотелось. На первый наш вопрос: «А имеете ли вы к этому отношение?» он с испугом, оглядываясь по сторонам, выкрикнул: «Причем тут я... Это не я поджигал!». Представившись журналистам, разговор пошел лучше. Взяв пару комментариев, Слава в завершении не нашла ничего лучше чем спросить: «А вы вообще кто?». Тут он совсем оробел и не смелым голосом выдавил из себя: «Сотрудник МЧС.. вон на спине написано».

Вроде и не сенсация, а обыденное происшествие. Но за ним нам пришлось оббегать пол Херсона и клещами вытаскивать крошки информации у несговорчивого капитана. И не напрасно. Ведь в этот день мы смогли с головой окунуться в будущую профессию.

Марья Горилловна,161

Після повернення з майських свят чекайте на наступний номер інформаційно-аналітичного видання “Sport Times”

Стереотипы ничего не значат

С самого начала кто-то так сказал, а мы доселе так говорим. С самого начала кто-то так подумал, а мы думаем так же сейчас. Кто так сказал? Где так сказал? С чего это взял? На что ориентировался? Никто не знает и не пытается это выяснить, но упорно верит в стереотипы. Абсолютно безосновно. Только потому, что так принято.

С каких-то пор Эйфелева башня считается самым романтическим местом в мире. Вот так решили. Никто не думал о том, что Париж был самым грязным городом Европы. А если бы вначале сказали, что Эйфелева башня совсем не чудо света, а ошибка архитекторов и строителей... И там бы в средневековые вешали ведьм, воров и убийц. А во времена коммунизма туда ссылали бы врагов народа и иначе иначе мыслящих. Почему бы не думать именно так?

По каким-то непонятным убеждениям, наверняка по причине обиды брюнетки, все блондинки считаются глупыми по определению. «Блондинка — это диагноз», «блондинка — это не цвет волос, а состояние души», «у нее волосы белые, а корни темные, значит, мозг еще борется». Бред. Богиня красоты древней Греции, идол красоты и стиля, заставившая мир говорить о себе до сих пор, 3-кратные чемпионки мира и Евро-

пы, первые леди и бывшие премьер-министры — блондинки и далеко не глупые.

В детстве нам говорили "не де-

лать из мухи слона", что означало "не преувеличивать". А мы понимали эти слова буквально. В нашем воображении маленькая черная муха превращалась в большого серого слона. После таких метаморфоз в голове мы ни на минуту не задумывались об истинном значении родительских поучений.

Иногда в городском транспорте мы делали вид, что спим, чтобы не уступать место пожилым людям. Но при этом помнили, как нас учили общепринятой вежливости и уважению к старшему поколению.

Еще нас учили, есть суп ложкой, а салат - вилкой. А ведь никому не удавалось наколоть оливье в нуж-

ном количестве, а количество гущи в борще просто не помещалось в ложку и падало. Юшку же можно было выпить просто из тарелки. Мы выбирали прибор "по душе", но стереотипы меняли наш выбор.

Многие из нас сегодня мыслят и поступают не так, как принято/правильно/нужно, а так, как считает нужным. Ведь прав был Джаред Лето: "Ломать стереотипы и пробиваться сквозь предубеждения — дело невероятно сложное, но еще и фантастически приятное." Согласитесь, невероятно приятно делать то, что запрещалось. Например, пакостить в детстве по мелочам, "засовывать пальцы в розетку".

Хотелось бы чаще встречать людей, которые живут по своим собственным убеждениям. Это ведь делает человека более интересным. Жить иначе, понимать не так, как все, поступать не так, как принято - идти против правил — все это выражение индивидуальности. Ведь не зря сказал Н.Козлов, что «привычки — это то, как привыкли Вы. Стереотипы — это то, как привыкли все».

Валерия Явкина, 52 школа

Каждую историю можно переписать

Каждую историю можно переписать, но только Ты знаешь ее с самого начала... Ведь именно на твоих глазах все это происходило, именно твоими руками была писана эта история.

Как странно, как часто мы чего то можем не замечать... Не замечать то, что стоило бы видеть. Мы порой так заняты, что очень многое просто проходит мимо или даже через нас, но нам как-то до этого нет дела. Привычность дня, ночи, завтра, присутствие некоторых людей в нашей жизни – изо дня в день, из месяца в месяц, из года в год. Обыденность... Мы привыкли к тому, что будет завтра, потом послезавтра, что после шести часов наступит семь, а завтра будет новый день. И абсолютно также мы привыкли к людям которые

нас окружают и очень редко задумываемся над тем, что некоторые из наших друзей, знакомых не просто так отвечают на наши телефонные звонки посреди ночи. И не просто так могут примчаться в другой конец города, что бы просто поговорить.

Ну куда же нам до чужих мыслей – мы ведь так заняты собой, своими чувствами, что принимаем все это как само собой разумеющиеся вещи. А ведь это порой далеко не так как нам кажется и не так как должно быть. Наверное, кому так проще, кому то это не важно, а для кого-то слишком сложно.

Но стоит задуматься, что если вдруг завтра не наступит и стрелки наших часов остановятся, я думаю, нам это совсем не понравится... Все потеряет какой либо

смысл. Так же и люди – если они исчезнут из нашей жизни, в какой-нибудь вторник перестанут отвечать на наши звонки и сообщения, что если они резко пропадут из нашей жизни, начнем ли мы их ценить, намного больше чем в понедельник? Думаю, да, и грустно от того, что мы не замечаем как все просто и всегда доступно нам, что всегда рядом, но где то в тени и появляется тогда, когда нам это необходимо. Надеюсь, у каждого в жизни есть такой человек. А ведь порой именно эти люди самые главные и важные части нашей жизни, и именно без них станет совсем, не важно наступит ли после шести семь, а после сегодня завтра...

Анна ЖЕЛУДЕНКО, 461

"Кока" прибавляет жизни

"КОКА" прибавляет жизни - этот слоган придумала компания "КОКА-КОЛА" в 1976 году.

Задумываемся ли мы о том, что пьем почти каждый день? Какой напиток выбираем? Поговорим о Кока-коле? Что это за вещество? И какой вред оно приносит нам? Многие люди убеждены, что кока-колу пьют только «тупые американцы» и еще больше от нее тупеют. Да-да, существует такой миф. Так вредно это или нет?

Проведем эксперимент, положим кусок мяса в сосуд с колой, по идеи он должен раствориться в течении 2х дней.

Результат: не сработало. Однако мясо хорошо промариновалось =)

Рецепт кока-колы является секретом компании, и не известно, содержит ли этот напиток в настоящее время экстракт листьев Коки, как в оригинальном рецепте.

Экстракт листьев Коки (кокаин получил отсюда свое название) содержит алкалоиды, которые вредны для нашего организма.

Вредна она или нет, это Вам решать. Но то, что этот напиток нереально вкусный – это факт. «Так что, в нашей жизни все будет «кока-кола!»

Lera Tora, 161

Гражданская журналистика

24 марта в пресс-клубе «Новый день» состоялся круглый стол «Гражданская журналистика на Херсонщине: место, состояние, перспективы». Для начала, пожалуй, следует уточнить, что же подразумевается под самим понятием гражданской журналистики. Спор на эту тему разгорелся среди участников круглого стола. Приводили разность в значениях данного термина в русском и украинском языках.

Гражданская журналистика – вид увлечения, которому посвящают себя люди разных профес-

сий, получивший широкое распространение с развитием интернет и новых цифровых технологий. [...] Однако в отличие от журналистов, представители «гражданской журналистики» не получают никаких доходов от своего хобби.

Такое определение даёт нам русскоязычная Википедия. Сравним его с украинским определением из Электронной библиотеки Института журналистики:

Громадянська журналістика – це діяльність громадян, які беруть активну участь у процесі збирання, аналізу та поширення інформації, не маючи при цьому професійної журналістської підготовки. Мета такої діяльності – повернення журналістичній функції демократичного медіуму. Це означає, що вона нікому не належить та забезпечує незалежну, надійну, різнобічно представлену інформацію.

Довольно интересно, что в первом случае гражданская журналистика определяется как «увлечение», во втором – как «діяльність». Но что ценно в украинском определении – оно не просто констатирует, но и поясняет, указывает цель – возвращение журналистике демократичности. Ведь по сути гражданская журналистика является добровольной и самостоятельной инициативой простых граждан. При чём безвозмездной. Широкие возможности для такого вида деятельности принесло развитие и популяризация интернета, в том числе социальных сетей и блогов. Тут мы переходим к исследованию «Мониторинг Интернет пространства Херсонщины через призму гражданской журналистики: главные тенденции, проблемы и перспективы», результаты которого были представлены участникам круглого стола.

В ходе мониторинга проводился анонимный интернет-опрос ста экспертов по различным направлениям. В разосланных анкетах ставились вопросы о том, какие интернет ресурсы эксперты посещают чаще всего, а также об их плюсах и минусах. Самыми характерными недостатками были

определены

«непрофессионализм, предвзятость и неистребимая провинциальность». Особо были отмечены:

- вторичность (либо просто пресс-релизы, либо новости друг у друга);
- предвзятость (отсутствие сбалансированности мнений, жесткая редакционная политика, заказные материалы);
- анонимность (обезличены, отсутствует всякое упоминание хотя бы ника);
- отсутствие системности в работе (пишут время от времени, эксклюзива нет, важные новости не попадают).

А также – повсеместная безграмотность. Отсутствие элементарных грамматических норм бросается в глаза на большинстве сайтов. Столь халатное отношение, на мой взгляд, является причиной несерьёзного отношения к интернету как таковому. Ответственность по сравнению с традиционными СМИ минимальна: опечатка в газете или оговорка на телевидении и радио стоит гораздо дороже. А интернет – это пока ещё нечто весьма эфемерное в глазах журналистов. И с подобными взглядами необходимо бороться, ведь за интернет журналистикой, как считают многие, будущее.

В связи с очень интересной политической ситуацией, складывающейся на сегодняшний день в Украине, интернет может обеспечить большую свободу в высказывании мыслей. Особенно если учесть, что он не является официальным средством массовой коммуникации.

Деятельность интернета не регулируется законом, и для журналиста, как свободомыслящей личности, которая несёт социуму информацию, часто не совпадающую с интересами власти, он становится единственным по-настоящему свободным ресурсом, безопасным способом донесения собственных мыслей до масс.

Уже сейчас многие блоги, которые ведут простые люди без журналистского образования, являются более посещаемыми, чем сайты официальных СМИ. Живые журналы привлекают именно своей «живостью» - отражением внутреннего мира людей, которые их ведут. Общество начинает больше ценить искренность и индивидуальность личности, чем строгий и холодный, пусть даже более профессиональный, язык.

Хочется вспомнить слова журналиста Людмилы Андроник, сказанные ею на круглом столе в Кишинёве, также посвящённом гражданской журналистике: «граждане РМ очень устали от лиц одних и тех же политиков на экранах телевизоров, говорящих об одних и тех же проблемах, и пресса должна отслеживать и освещать действия публичных фигур государства, а не пиарить их». Можно сказать, что и украинцы устали от того же.

Презентованный в начале круглого стола новый проект «Информационное пространство Херсонщины – мостик к гражданскому обществу» как раз имеет своей целью мотивировать социально активных людей к «увлечению» гражданской журналистикой. Кроме того он ставит

задачи по поддержке независимых незаангажированных информационных продуктов и выработке общих стандартов в подаче информации локальными информационными ресурсами. То есть проект посвящён непосредственно развитию гражданской журналистики на Херсонщине и подготовке гражданских журналистов.

Информационное пространство неуклонно движется именно в этом направлении, а потому журналистам, которые готовы к изменениям и новациям, следует начинать его осваивать. Ведь жизнь не стоит на месте, и уже не далеко то время, когда интернет займёт место наравне с печатной прессой, радио и телевидением.

Слава Томенко, 161

Краса журналістики

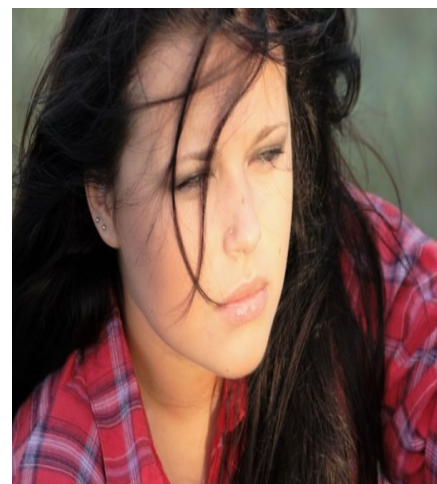
Спеціально для квітневого номера «Student Times» чоловіча половина редакційної колегії вирішила провести конкурс, в якому було обрано найгарнішу журналістку нашого інституту. Респондентами

підсумки опитування ми отримали трійку призерів:

Лера Тора;
Ксюша Чернишова;
Саша Капон.

стали хлопці ІФЖ, яким було запропоновано обрати першу п'ятірку найгарніших дівчат(в опитуванні були присутні десять студенток-журналісток 1-3 курсів). Підбивши

Тоді танцювали всі

Якось раптово заповнився холл. Людей стало дуже багато. Очікують 18.45. Саме о цій годині відчиняють двері в зал.

Залишалась якась хвилиночка, а сили чекати вже не було. Аж ось нарешті, ми можемо почати свій шлях. При вході перевіряють квитки: 22 березня, 19.00, ряд 10, місце 40.

«Проходьте!» - каже охоронець.

Всі займають свої місця. В залі витає якесь дивне відчуття щастя, обличчя переповнені радістю, глядачі в передчутті дива.

Гасне світло. Оплески. Море

оплесків. На сцені з'являється ведучий – Антон Довлатов (учасник шоу «Україна має талант-2»). Саме він розпочинає концерт зірок третього сезону шоу «Танцюють всі».

Щось трапилось... На сцені з'являється лише Женя (хто не знає – бальний танцівник, чорненький, невеликого зросту, але з великими перспективами). Він перевіряє публіку на готовність зустрічати своїх улюбленців, а потім запрошує всю команду в зал.

Шоу починається...з зізнання в коханні хлопців. Жодна дівчина в залі не могла відвести погляд від неперевершених па Жені Панченко, Федора Хашалова, Тоні Киба, Антона Давиденко на чолі з переможцем проекту Олександром Геращенком. Вони створили дійсно романтичну обстановку.

Особливо гаряче зустрічали херсонці свою землячку Аню Теслю (якщо бути точніше Аня з Нової Каховки – ред..). Вона, мабуть, чи не найбільше намагалася не схити і викладалася на повну. Свої виступи Аня присвятила рідним, які доречі були присутні в залі.

Контемпи, вальси, пасадоблі, джайви й танго – просто незабутні. Які ідеї, які історії, яка глибина. Їх можна переглядати хоч сто ра-

зів.

Завершував шоу позитивний і

завжди усміхнений Костя Коваль, якого заради «приколу» закидали пластмасовими бляшками. Цей хід придумали адміністратори та учасники, яким вже набридло, що в кожному місті, на кожному концерті він обливається водою, а бляшанку кидає в зал, на глядачів.

Херсон став останнім містом в турі, тому танцівники після закінчення концерту довго ще не покидали сцену. Танцювали, веселились, заряджали публіку енергією, роздавали автографи... Справжня феєрія...

Так, вони майстри свого діла!

Царенкова Вікторія, 361

Хочете опублікуватися в наступному номері “Student Times” надсилайте свої матеріали на адресу:

Milano5980@yandex.ru

Стан води - наша совість

22 березня працівники Херсонської центральної бібліотеки ім. Лесі Українки провели захід «День води – день нашої совісті», з метою якого ознайомили присутніх про екологічний стан, властивості цієї прозорої рідини.

Вона не має ні смаку, ні кольору, ні запаху. Завдяки своїй незвичайній будові здатна нести і передавати інформацію. Про це знали ще в сиву давнину. Саме водою користуються при будь-яких об'єктах – у ній хрестять немовлят, її використовують для зняття порчі, застосовують для здійснення закліть, нею лікують. Без води різко погіршується обмін речовин, що загрожує всім життєвим процесам. Без їжі людина може прожити понад місяць, без води вона гине через кілька днів. Для мешканців суходолу, об'єктів енергетики, індустріального та сільськогосподарського виробництва потрібна не солоня морська, а прісна питна вода. У найзаселеніших і найосвоєніших у господарському відношенні районах води явно недостатньо, особливо якщо врахувати, як багато споживають її атомні та теплові електростанції, заводи й фабрики, зрошувальні системи, тваринницькі комплекси, міста-гіганти. Ще не так давно, менше ста років тому,

вода більшості річок була придатною для пиття. Тепер з рівнинних річок та їхніх приток небезпечно не лише пити, але й купатися в них. Насамперед, це пов'язано із потраплянням до водних артерій шкідливих викидів промислових підприємств, комунальних госпо-

дарств тощо. Але найжахливіше те, що вода з міського водопроводу, відповідаючи нормам питної, виглядає під мікроскопом погано, а значить, не є корисною чи цілющою для нашого організму. Тому виникає питання: чи достатньо очищувати її хлором, активованим вугіллям, озоном або ультрафіолетом? Очевидно, ні. Таку воду пити, звичайно ж, можна, але, що корисного в ній?

Всі ці та інші питання були порушені на заході, організованім

працівниками інформаційно-бібліографічного відділу, які представили ще й рекомендаційний список літератури, її перегляд та консультацію «Як знайти необхідну інформацію про воду». До того ж присутніх розважали кліпи Віа Гри та Майкла Джексона, де згадується тематика цієї прозорої рідини. На заході відбулась зустріч із членами громадської організації «Еко-союз» та студентами-магістрами кафедри екології та географії інституту природознавства ХДУ, котрі презентували проекти і ознайомили зі своїми дослідженнями на теми питної води на Херсонщині, методи її очищення, характеристики і основних протоків Дніпра, сучасним станом водних ресурсів на території Херсонської області.

Здавалося б, День води – не такий і визначний, але якщо замислитись про навколишнє середовище і наше відношення до нього, а потім – наслідки, то потрібно бути совісними і бережливо ставитися до найціннішого, того, чим ми живемо, дихаємо, споживаємо, адже становище водних ресурсів в Україні не найкраще ...

Тетяна Мандибур, 461

Student Times—навчальне видання студентів спеціальності “Журналістика” ІФЖ ХДУ. **Засновник**—161 група. **Редактор номеру** — Сімончук Олексій, 161 група. **Керівник проекту** — Орлова Н.В. **Періодичність виходу** — 1 раз на місяць. **Формат**—А4, 10 полос.